

SEMÂ', MEAL VE KASAS 82. ÂYETİN MESAJI (4)

(...dünden devam)

Bu ârî ve Müslim'in, Hz. Ayşe'den çıkardıkları bir hadîse göre: *"Minâ günlerinde Ebubekir (r.a.), Ayşe'nin yanına geldi. Ayşe'nin yanında bulunan iki câriye (yani genç kız) şarkı söylüyor, def çalı-yorlardı. Peygamber (s.a.v.) de elbisesini başına almıştı. Ebube-kir cariyeleri azarladı. Peygamber (s.a.v.) örtüsünü açıp: 'Ey Ebubekir, onları bırak, bugünler bayram günleridir' dedi."*

(
Müslim, İdeyn: 17)

"Herkesin bir bayramı var, bu da bizim bayramımızdır"

(
Bu ârî, Me-nâkıbu'l-Ensâr, 46; Müslim, İdeyn: 16
) dedi.

âlid el-Medenî diyor ki: "Biz Âşûrâ günü Medine'de idik. Kızlar tef çalıp şarkı söylüyorlardı. Muavviz kızı Rubeyyi'in yanına gittik, bu hususu ona anlattık (böyle tef çalıp şarkı söylemenin caiz olup olmadığını sorduk.) Dedi ki: 'Gelin olduğumun ertesi sabahı Allah'ın Elçisi (s.a.v.) yanıma geldi, yanımda iki kız şarkı söylüyorlar Bedir'de öldürülen atalarımın iyiliklerini yâdediyorlardı. Sözleri arasında: 'Aramızda, yarını bilen bir peygamber var!' sözü de vardı. Peygamber buyurdu ki: 'Böyle söylemeyin, yarını Allah'tan başka kimse bilmez!'." (İbn Mâce, Nikâh: 21)

Enes ibn Mâlik de: "Peygamber (s.a.v.) Medine'nin bir semtinde yürürken: tef çalıp şarkı söyleyen:

"Nahnu cevarin min benî'n- Neccâr

Yâ habbeżâ Muhammeden min câr:

"Biz Neccâr Oğullarının kızlarıyız, Muhammed aramızda ne güzel bir komşu (ve dosttur)!" diyorlardı. Peygamber (s.a.v.): 'Allah biliyor ki ben sizleri seviyorum!' buyurdu." (İbn Mâce,

Nikâh: 21, hadîs: 1899)

Abdullah ibn Abbâs'ın anlatımına göre de: "Ayşe, Ensârlı bir yakınını evlendirmişti. Allah'ın Elçisi (s.a.v.) geldi: 'Kızı gönderdi-ği-niz mi?' dedi. 'Evet' dediler. 'Kızla beraber şarkı söyleyecek birini de gönderdiniz mi?' dedi. 'Hayır' dediler. Allah'ın Elçisi (s.a.v.) buyurdu ki: 'Ensâr, gazeli seven bir kavimdir. Kızla beraber: "Eteynâkum eteynâkum fe-hayyûnâ ve nahayyîkum:

Size geldik, size geldik, bizi selâmlayınız ki biz de sizi selâmla-yalım" diyecek birini göndermeliydiniz!'" (İbn Mâce: Nikâh: 21, h. 1900; İbn Hanbel, Müsned: 3/391.)

İhyâ hadîsinin çıkarımcısı Zeynu'd-dîn Irâkî, semâ'ın (şarkı dinlemenin) haram olduğu hakkındaki rivayetlerin hepsinin zayıf, Mürsel (senedi kopuk) veya münker olduğunu tespit etmiştir. Gazâlî diyor ki: "Bir anlamı olmayan basit sesler dinlemek caiz iken anlamlı ve hikmetli sözler bildiren sesler dinlemek neden caiz olmasın? Şiirin bir kısmında hikmet vardır." (İhyâ: 2/346)

(devamı yarın..)